

ΣΤΑ ΣΦΑΓΕΙΑ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΩΝ ΔΕΝ ΔΙΑΛΕΓΟΥΜΕ ΠΛΕΥΡΑ

Ο πόλεμος στην Ουκρανία εντάσσεται στην αναδιανομή της παγκόσμιας κυριαρχικής ισχύος και γιγαντώνει τη δυστοπία της εποχής μας. Οι κυρίαρχοι οργανώνουν και πάλι την υποδούλωσή μας με χειρότερα δεσμά και μας καλούν να διαλέξουμε τους σφαγείς μας. Οι εξελίξεις στο πολεμικό μέτωπο παρότι έχουν υποχωρήσει στη μιντιακή ατζέντα διαμόρφωσης της «πραγματικότητας», συνεχίζονται με αμείωτη ένταση έχοντας αφήσει πίσω τους χιλιάδες νεκρούς, κατεστραμμένα γη, τσακισμένα/βιασμένα σώματα, εκατομμύρια εκτοπισμένες/ους.

Η ένταση και η πώλωση των ενδοκυριαρχικών ανταγωνισμών κλιμακώνεται, υποδεικνύοντας την επιμήκυνση του πολέμου, των στρατιωτικών και οικονομικών διενέξεων στο διηνεκές. Την πρώτη φάση των στρατιωτικών επιχειρήσεων που συνόδευσαν τη ρωσική εισβολή, ακολούθησε η σημαντική ενίσχυση των ουκρανικών δυνάμεων από τα νατοϊκά κράτη, οι οποίες επιχειρούν αντεπιθέσεις και ανακαταλήψεις περιοχών. Το ρωσικό κράτος εξέδωσε διάταγμα επιστράτευσης 300.000 εφέδρων στη Ρωσία, το οποίο αντιμετώπιστηκε με μεγάλα κύματα φυγής εκτός συνόρων, με αρνήσεις κατάταξης και αυτοτραυματισμούς για την αποφυγή της, με νέες αντιπολεμικές διαδηλώσεις που αντιμετώπισαν για άλλη μια φορά δριμεία καταστολή, με πυρπολήσεις στρατολογικών γραφείων.

Ανατινάχθηκαν οι αγωγοί North Stream 1 & 2, μέσω των οποίων μεταφερόταν φυσικό αέριο από τη Ρωσία στη δυτική Ευρώπη, ενέργεια που η κάθε αντιμαχόμενη πλευρά αποδίδει στην άλλη. Οργανώθηκαν δημοψηφίσματα σε τέσσερις ανατολικές και νότιες επαρχίες της Ουκρανίας (Λουγκάνσκ, Ντονέσκ, Ζαπορίζια, Χερσώνα) και ανακοινώθηκε η προσάρτησή τους στη ρωσική ομοσπονδία, κάτι που δεν αναγνωρίζεται από το ουκρανικό κράτος, την ΕΕ, τις ΗΠΑ, το ΝΑΤΟ, αλλά φαίνεται ότι θα αποτελούν τη συνοριακή γραμμή και το διαρκές επίδικο του νέου ψυχροπολεμικού σκηνικού που στήνεται. Πραγματοποιήθηκε σαμποτάζ της γέφυρας που ενώνει την Κριμαία με την ηπειρωτική Ρωσία (ενέργεια την οποία το ρωσικό κράτος θέλησε να καταχωρήσει στις «τρομοκρατικές επιθέσεις») με σφοδρούς βομβαρδισμούς πόλεων ως ρωσικά αντίποινα. Επίθεση πραγματοποιήθηκε επίσης με drones κατά του ρωσικού στόλου στην Κριμαία, με νέα αντίποινα κατά πόλεων και καταστροφή υποδομών ηλεκτροδότησης και ύδρευσης από τις ρωσικές δυνάμεις. Η Λευκορωσία ανακοίνωσε κοινούς στρατιωτικούς σχεδιασμούς με τη ρωσική ομοσπονδία στα σύνορά της ενώ διαρκής είναι η επαναφορά της απειλής χρήσης πυρηνικών όπλων και της γενίκευσης του ενδοκυριαρχικού πολέμου.

ΟΙ ΕΘΝΙΚΕΣ ΙΔΕΕΣ ΓΕΝΝΟΥΝ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΑ

Το νέο ιδεολόγημα που εισάγουν τα δυτικά κράτη περί διαφορετικού πολιτισμικού υπόβαθρου ανατολής-δύσης και σύγκρουσης της φιλελεύθερης δυτικής δημοκρατίας με τα αυταρχικά καθεστώτα της ανατολής, μοιάζει με αναδιατύπωση της περίφημης «σύγκρουσης των πολιτισμών» των δυτικών think tank στις αρχές της δεκαετίας του '90 αλλά και του ψυχροπολεμικού δίπολου μεταξύ ολοκληρωτικών και φιλελεύθερων καθεστώτων.

Όμως τα όσα εξελίσσονται στην Ουκρανία δείχνουν για άλλη μια φορά με τον πλέον τραγικό τρόπο αυτό που χαρακτηρίζει την ιστορία όλων των εθνικών κρατών στα μόλις 250 χρόνια ιστορικής τους εμφάνισης και εξάπλωσης στο πλαίσιο του αστικού πολιτισμού: πολεμικές επιχειρήσεις (όπου κάθε έθνος-κράτος εμφανίζει πάντα την πλευρά του ως δίκαιη και αμυνόμενη), εθνοκαθάρσεις, εκτοπισμοί, βίαιες ενσωματώσεις, εντατικές εθνοποιοτικές-ομογενοποιητικές διαδικασίες.

Η εθνοκρατική ιδεολογία του πατριωτισμού/εθνικισμού, που εμφανίζεται τον 18ο-19ο αιώνα, παρουσιάζει τα έθνη να προϋπάρχουν και να αφυπνίζονται για να συγκροτηθούν σε κράτος ή να εδραιωθούν σε ένα ήδη ανεξάρτητο κράτος. Όμως το έθνος ως επινοημένη/φαντασική κοινότητα κοινής καταγωγής και συμφερόντων, εδαφικής επικράτειας και πολιτισμικής ομοιογένειας, συγκροτείται και διαμορφώνεται από το κράτος, στη βάση μιας ψευδεπίγραφης ενότητας και ενός επίπλαστου διαχωρισμού. Σκοπός είναι να αποκρύψει τους κοινωνικούς διαχωρισμούς και ανταγωνισμούς, τις ιεραρχίες, τις ανισότητες, τις διακρίσεις, την εκμετάλλευση και την καταπίεση στο εσωτερικό κάθε κράτους, την ίδια στιγμή που καλλιεργεί την εχθρότητα για τους εκμεταλλεμένους και τις καταπιεσμένες που έτυχε να γεννηθούν στην άλλη πλευρά των συνόρων ενός κρατικού τεμαχίου.

Στο πλαίσιο αυτό δεν υπάρχει ουσιαστική διαφορά παρά μόνο σε επίπεδο ρητορικής μεταξύ του ήπιου/αμυντικού πατριωτισμού και του επιθετικού/πολεμοχαρή εθνικισμού, όπως παρουσιάζονται. Αφού οι διαφορετικές προσεγγίσεις (φιλελεύθερες, φασιστικές, σοσιαλιστικές, αριστερές) βασίζονται όλες στην αποδοχή του πυρήνα της εθνοκρατικής λογικής, συνιστώντας διαφορετικές εκδοχές και παραλλαγές της. Κι αυτή η διαπίστωση έχει την ιδιαίτερη σημασία της την περίοδο που διανύουμε, όπου η κλιμάκωση των ενδοκυριαρχικών ανταγωνισμών, η διάρ-

ρξη των διεργασιών της παγκοσμιοποίησης και η αναδίπλωση/επανασυσπείρωση γύρω από το έθνος-κράτος, τροφοδοτεί στον ευρωπαϊκό χώρο, όπως και σε άλλα σημεία του πλανήτη, για άλλη μια φορά την άνοδο των εθνικισμών. Σε διαφορά με τις ελλείψεις, τις αστοχίες και τα αδιέξοδα της αντιιμπεριαλιστικής ανάλυσης (σε σχέση με το ζητούμενο της κοινωνικής-ταξικής απελευθέρωσης), που εντοπίζει το πρόβλημα στην αντιπαράθεση ισχυρών κρατών ή ηγεμονικών σχηματισμών με λιγότερο ισχυρά κράτη, επενδύει στην ανάπτυξη λαϊκών εθνικοαπελευθερωτικών κινημάτων και προτάσσει (έμμεσα ή άμεσα) την «αυτοδιάθεση των λαών» μέσω της δημιουργίας δικού τους κράτους ή της ένταξης τους στο έθνος-κράτος που αναγνωρίζουν ως δικό τους. Μια προσέγγιση που καταλήγει αναπόφευκτα στην αγκαλιά του κρατισμού.

ΝΑ ΓΙΝΟΥΜΕ Ο «ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΕΧΘΡΟΣ» ΓΙΑ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΕΣ

Στον πόλεμο στην Ουκρανία το ελληνικό κράτος συμμετέχει ενεργά ως τμήμα του δυτικού μπλοκ κυριαρχίας, σε μια διαδικασία επαναδιευθέτησης των παγκόσμιων κυριαρχικών συσχετισμών, αλλάζοντας εν μέρει τη ρητορική της «ειρηνευτικής δύναμης» που καλλιεργούσε στο εσωτερικό του και διεθνώς μέχρι πρόσφατα, στέλνοντας αναβαθμισμένο πολεμικό εξοπλισμό και δηλώνοντας δια στόματος πρωθυπουργού ότι είμαστε σε πόλεμο με τη Ρωσία.

Αυτή η επιλογή γίνεται με γνώμονα την ενίσχυση της θέσης του μέσα στο διεθνές περιβάλλον και την εξυπηρέτηση των δικών του συμφερόντων στην ευρύτερη περιοχή του Αιγαίου, της νοτιοανατολικής Μεσογείου και των Βαλκανίων, στο βαθμό που αυτά εναρμονίζονται με τις κεντρικές επιλογές της βορειοατλαντικής συμμαχίας και συνοδεύονται από την αναβάθμιση των νατοϊκών βάσεων σε όλο τον ελλαδικό χώρο, με προεξέχουσα αυτή της Αλεξανδρούπολης, στην τρέχουσα συγκυρία.

Στην ίδια κατεύθυνση, βρίσκεται και η όξυνση του ανταγωνισμού με το τουρκικό κράτος, για υδάτινα και εναέρια «κυριαρχικά δικαιώματα», υφαλοκριπίδες, ΑΟΖ, ενεργειακά κοιτάσματα και αγωγούς, που από τη μια μεταφράζεται σε έναν ατελείωτο αγώνα δρόμου πολεμικών εξοπλισμών και στις δύο πλευρές του Αιγαίου, ενώ στο εσωτερικό των δύο κρατών επιφέρει μια διαρκή καλλιέργεια του εθνικισμού και του милитарισμού, που επιχειρεί ταυτόχρονα να αμβλύνει και να αποπροσανατολίσει τις κοινωνικές αντιδράσεις από την εντεινόμενη εκμετάλλευση και καταπίεση.

Αναπόσπαστο τμήμα του διακρατικού ανταγωνισμού αποτελεί πλέον και η εργαλειοποίηση των μετανασ(ρι)ών που καταδικάζονται σε ένα βαθύτερο καθεστώς εξαίρεσης και αορατοποίησης τους, ως άμορφες μάζες ανεπιθύμητων που χαρακτηρίζονται εισβολείς και γίνονται έρμαιο στα παιχνίδια κυριαρχίας μεταξύ των δύο κρατών. Το ελληνικό κράτος πιστοποιεί καθημερινά το ρόλο του ως συνοριακό φυλάκιο της Ελλάδας/ευρώπης φρούριο, με push backs και πνιγμούς στο Αιγαίο, με εγκατάλειψη μετανασ(ρι)ών το καλοκαίρι σε βραχονησίδα του Έβρου με το πρόσχημα δήθεν ότι δεν τους είχαν εντοπίσει, με νέα επέκταση του φράχτη στον Έβρο, κλειστά κέντρα κράτησης και περαιτέρω στρατιωτικοποίηση των συνόρων.

ΝΑ ΥΠΟΝΟΜΕΥΣΟΥΜΕ ΤΗ ΜΟΝΙΜΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΕΚΤΑΚΤΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ

Η όξυνση των ενδοκυριαρχικών ανταγωνισμών διεθνώς, οι στρατιωτικές συρράξεις και οι διαρκείς κρίσεις, που ανακοινώνονται και παρουσιάζονται ως φυσικά φαινόμενα ενώ είναι εγγενείς του κρατικού/καπιταλιστικού συστήματος, δημιουργούν ολοένα και πιο ασφυκτικές συνθήκες καθημερινής ζωής για τις υποτελείς κοινωνικές ομάδες όπου γης. Συνεχείς ανατιμήσεις σε όλα τα είδη διαβίωσης, συστηματική υποτίμηση των ζώων μας, διευρυνόμενη φτωχοποίηση και περιθωριοποίηση, διαρκής επιτήρηση και επιβολή μιας σιγής νεκροταφείου είναι αυτά που «υπόσχεται» η «ειρήνη των κυρίαρχων» ως η άλλη όψη των πολέμων τους.

Η εξουσία διαμορφώνει κοινωνίες σε κατάσταση μόνιμου συναγερμού με την επίκληση διαρκών εξωτερικών απειλών, οι οποίες εξυπηρετούν τη διάχυση του φόβου, την πειθάρχηση και τη στοίχιση πίσω από τις κρατικές προσταγές. Από τις «ασύμ-

μετρες απειλές», τις «αντι»τρομοκρατικές νομοθεσίες και εκστρατείες που τις συνόδευσαν και τη συνοριακή θανατοπολιτική κατά των μετανασ(ρι)ών μέχρι τα διατάγματα, τις απαγορεύσεις, τους διαχωρισμούς, τους αποκλεισμούς και τον εκτεταμένο ψηφιακό έλεγχο στον «πόλεμο κατά της πανδημίας» τα τελευταία δυόμισα χρόνια.

Η κρατική διαχείριση της «υγειονομικής κρίσης» είναι αναμφισβήτητα διδακτική. Η εθνική αφήγηση των όρων διαχείρισης συμπλέχτηκε με τις κατευθυντήριες γραμμές υπερεθνικών οργανισμών (ΠΟΥ, ΕΕ κ.α.) με μοναδικό τρόπο. Η κήρυξη ενός παγκόσμιου πολέμου ενάντια στον «αόρατο εχθρό» (covid-19) επέτρεψε ταυτόχρονα την κήρυξη ενός παγκόσμιου στρατιωτικού νόμου, τον ταυτόχρονο εγκλεισμό δισεκατομμυρίων ανθρώπων με δυστοπικούς όρους, ένα πείραμα μαζικής πειθάρχησης, δίχως προηγούμενο, με κάθε τομέα της κοινωνικής ζωής να επηρεάζεται με πρωτόγνωρο τρόπο.

Η εκ νέου κήρυξη ενός παγκόσμιου πολέμου, με ένοπλους πλέον όρους, με αφορμή τη ρωσική εισβολή στην Ουκρανία ξεκαθάρισε πρώτα απ' όλα ότι οι πολεμικές κοινωνίες θα παραμείνουν ως τέτοιες επί αόριστον, ενόσω εξελίσσεται η παγκοσμιοποιημένη «νέα κανονικότητα» αλληλοδιαδεχόμενων και αλληλοσυμπλεκόμενων συστημικών κρίσεων, υγειονομικών, ενεργειακών, πληθωριστικών, επισιτιστικών, πολεμικών, περιβαλλοντικών κ.ο.κ.

ΑΝΥΠΟΤΑΚΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΕΜΟΥΣ ΤΟΥΣ, ΑΠΕΙΘΑΡΧΕΣ ΣΤΙΣ ΚΡΙΣΕΙΣ ΤΟΥΣ

Τα κρατικά επιτελεία έχουν επιχειρήσει να παρουσιάσουν τις διαρκείς αυξήσεις στα είδη διαβίωσης και στην ενέργεια ως αποτέλεσμα του εν εξελίξει πολέμου στην Ουκρανία και της προσπάθειας οικονομικής και ενεργειακής αποσύνδεσης των χωρών της ΕΕ από τη Ρωσία. Όμως οι ανατιμήσεις ξεκίνησαν το καλοκαίρι του 2021 και δεν είναι αποτέλεσμα μόνο των αυξήσεων στις τιμές της ενέργειας. Την προηγούμενη διετία από τη ρωσική εισβολή, αυτή των υγειονομικών lockdown, τα κράτη διόγκωσαν τις φούσκες χρέους για την επιδότηση των επιχειρήσεων (κάποια έκοψαν μέχρι και χρήμα), έχοντας προβλέψει και ανακοινώσει την πληθωριστική έκρηξη που θα ακολουθούσε. Αυτό, σε συνδυασμό με την αύξηση της κερδοφο-

ρίας που επιδίωξαν όλα τα τμήματα του κεφαλαίου, είτε είχαν δεχτεί πλήγματα είτε είχαν συσσωρεύσει υπερκέρδη κατά την περίοδο των lockdown (βιομηχανικό, εμπορικό, μεταφορές, logistics, εφοδιαστική αλυσίδα, υψηλές τεχνολογίες κ.α.). Ο πόλεμος στην Ουκρανία έδωσε περαιτέρω ώθηση σε διαδικασίες που είχαν ξεκινήσει πριν τη ρωσική εισβολή, προσθέτοντας και νέα δεδομένα, όπως το επισιτιστικό ζήτημα, το οποίο στα ανεπτυγμένα κράτη εκδηλώνεται ως «ακρίβεια» και σε άλλα σημεία του πλανήτη με έλλειψη βασικών ειδών.

Από τις ανατιμήσεις όμως δεν ευνοούνται μόνο οι ιδιωτικές εταιρείες. Ο πληθωρισμός όπως και ο πόλεμος είναι η «υγεία του κράτους». Στο διάστημα αυτών των μηνών έχουν αυξηθεί ανάλογα και τα κρατικά έσοδα από τους λεγόμενους «έμμεσους φόρους» στα καύσιμα, την ενέργεια και σε όλα τα προϊόντα. Ένα μικρό μέρος επιστρέφει κοινωνικά με τη μορφή επιδομάτων ελεημοσύνης και πειθάρχησης, ενώ τα υπόλοιπα διοχετεύονται σε νέα εξοπλιστικά προγράμματα, περισσότερους μπάτσους, νέα αστυνομικά σώματα (όπως η πανεπιστημιακή αστυνομία) και επέκταση του ψηφιακού μας ελέγχου.

Ακόμα παραπέρα, η λεγόμενη ενεργειακή κρίση δεν είναι παρά ένας σφοδρός ενεργειακός ανταγωνισμός και αναδιάρθρωση, με επαναφορά της πυρηνικής ενέργειας και του λιγνίτη για την παραγωγή ρεύματος μαζί με την προσπάθεια εξαφάνισης των κοινωνικών αντιδράσεων και αντιστάσεων για τα βιομηχανικά αιολικά πάρκα, που καταστρέφουν βουνά, δάση και τοπικές κοινωνίες. Η όξυνση των ανταγωνισμών δεν περιορίζεται στην ευρωπαϊκή προσπάθεια ενεργειακής αποσύνδεσης από τη Ρωσία αλλά έχει διάφορες παραμέτρους. Την εκμετάλλευση νέων κοιτασμάτων και την κατασκευή νέων αγωγών. Την εκτόξευση, επίσης, της κερδοφορίας των κρατών και των εταιρειών εξόρυξης πετρελαίου και LNG, των ομίλων διύλισης και παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας. Χαρακτηριστική είναι η πρόσφατη συμφωνία των 13 μελών του ΟΠΕΚ με επικεφαλής τη Σαουδική Αραβία και των συμμάχων τους με ηγέτιδα τη Ρωσία, για μείωση της παραγωγής πετρελαίου για να μην μειωθεί η τιμή του, όπως και τα επίπεδα πώλησης του αμερικάνικου LNG που οδήγησαν σε δημόσια διαμαρτυρία του Μακρόν προς τον Μπάιντεν. Άλλη μια σημαντική παράμετρος είναι τα υπερκέρδη του εφοπλιστικού κεφαλαίου από τις μεταφορές πετρελαίου και LNG. Με πρώτους στην παγκόσμια κατάταξη τους Έλληνες εφοπλιστές (σε επίπεδο στόλου/χωρητικότητας και κερδοφορίας), οι οποίοι διακινούν παγκοσμίως μετά την έναρξη του πολέμου πάνω από το 50% του εξαγόμενου ρωσικού πετρελαίου, παρά το εμπάργκο που έχουν

κηρύξει τα συμμαχικά/δυτικά κράτη (τα ελληνόκτητα δεξαμενόπλοια αργού πετρελαίου αντιπροσωπεύουν το 32% της παγκόσμιας χωρητικότητας ενώ τα πλοία μεταφοράς υγροποιημένου αερίου το 22% της παγκόσμιας χωρητικότητας).

Τον Σεπτέμβριο που πέρασε ο υπουργός ανάπτυξης μας «προειδοποίησε» για τον πιο δύσκολο πιθανώς χειμώνα από το 1942, τη χρονιά του λιμού κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Ενώ πρόσφατα ο υπουργός ενέργειας έκανε συστάσεις για μειωμένη οικιακή κατανάλωση ρεύματος σε συγκεκριμένες ώρες της μέρας, προλειαινώντας το έδαφος για ενδεχόμενες διακοπές ρεύματος σε αυτές τις χρονικές ζώνες μέσα στο χειμώνα.

Μέσα σε αυτό το περιβάλλον έχουν ξεκινήσει αγώνες και απεργίες στον ευρωπαϊκό χώρο, ενώ παράλληλα ξεσπάνε εξεγέρσεις σε διάφορα σημεία του πλανήτη, τις οποίες οι εξουσίες προσπαθούν όχι μόνο να τις πατάξουν κατασταλτικά αλλά και να τις περιορίσουν τοπικά, επιχειρώντας να θάψουν το μήνυμα αντίστασης που εκπέμπουν προς όλες τις καταπιεσμένες και τους εκμεταλλεζόμενους όπου γης, για να μπλοκάρουν τη μεταδοτικότητα τους. Από τη Σρι Λάνκα μέχρι την Αιτήκη από το Ιράν μέχρι τη Χιλή, οι καταπιεσμένες/οι σπκώνουν κεφάλι απέναντι στο κράτος, το κεφάλαιο, την πατριαρχία, ενάντια στην καταστολή, την ανέχεια, τις δολοφονίες γυναικών.

ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΜΕ ΣΤΟΝ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΜΙΛΙΤΑΡΙΣΜΟ, ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΚΑΙ ΤΗΝ «ΕΙΡΗΝΗ» ΤΟΥΣ

ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΚΡΕΑΣ ΓΙΑ ΚΑΝΟΝΙΑ, ΠΙΟΝΙΑ ΣΤΙΣ ΔΙΑΤΑΓΕΣ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ, ΑΝΑΛΩΣΙΜΕΣ/ΟΙ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ, ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΜΕΓΕΘΗ ΣΤΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΤΩΝ ΞΕΟΥΣΙΩΝ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΟΠΟΥ ΓΗΣ ΑΝΥΠΟΤΑΚΤΟΥΣ, ΛΙΠΟΤΑΚΤΕΣ ΚΑΙ ΟΛΙΚΟΥΣ ΑΡΝΗΤΕΣ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ

ΑΝΟΙΧΤΗ ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ

